

07
Μαρτίου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Πειραιάς 1967. Το πλοίο Ελπίς σαλπάρει για Αυστραλία, μεταφέροντας εκατοντάδες διαφορετικούς ανθρώπους με μια κοινή ελπίδα. μια καλύτερη ζωή. Ανάμεσά τους και η Ελπίδα, που ταξιδεύει με πλαστή ταυτότητα, κουβαλώντας μαζί της το φρικτό μυστικό της. Ένας ώριμος επιχειρηματίας, πρώην ναυτικός, ο γοητευτικός γιατρός του πλοίου, μια απελπισμένη γυναίκα που αναζητά το παιδί της στη μακρινή ήπειρο, μια νεαρή κοπέλα που πηγαίνει στην Αυστραλία να παντρευτεί χωρίς τη θέλησή της είναι μερικά από τα πρόσωπα που θα γνωρίσει κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού και που θα σημαδέψουν τη ζωή της για πάντα.

Άραγε θα καταφέρει να φτάσει στο λιμάνι της λύτρωσης και της ευτυχίας ύστερα από τριάντα ολόκληρες μέρες μέσα σ' αυτό το πλοίο; Διασχίζοντας ωκεανούς, γνωρίζοντας για πρώτη φορά εξωτικά μέρη και άγνωστους πολιτισμούς, θα καταφέρει να απαλλαγεί από όσα την κρατούν δέσμια στο σκοτεινό παρελθόν της;

Θα το ανακαλύψετε σαλπάροντας μαζί με την Ελπίδα στο συναρπαστικό της ταξίδι...

Προσωπική άποψη:

Την Μαρία Τζιρίτα την πρωτογνώρισα αναγνωστικά πέρσι, όταν διάβασα το βιβλίο της "Ιόλη", το οποίο κατάφερε να κερδίσει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου, αφού με συγκίνησε με τρόπους που δεν περίμενα όταν το πήρα στα χέρια μου. Φυσικό επόμενο ήταν, λοιπόν, να περιμένω το νέο της μυθιστόρημα με μεγάλη ανυπομονησία, και με την ελπίδα πως θα μου προσφέρει μία ακόμα αναγνωστική εμπειρία που θα έχω να θυμάμαι. Και πόσο μυστήριο, αλήθεια, η ελπίδα μου αυτή μεταφέρθηκε και στον τίτλο του νέου της

βιβλίου, “Το ταξίδι της Ελπίδας”, που συντροφιά με ούριους ανέμους, είμαι βέβαιη πως θα ταξιδέψει στις καρδιές του κοινού του και θα τις κατακτήσει με περισσή ευκολία, όπως ακριβώς έκανε και με τη δική μου.

1967 και το πλοίο Ελπίς ταξιδεύει από το λιμάνι του Πειραιά με προορισμό την Αυστραλία, όπου χιλιάδες άνθρωποι, ο καθένας με τη δική του, προσωπική ιστορία, αναζητά ένα καινούργιο, καλύτερο μέλλον, εγκαταλείποντας την Ελλάδα, ίσως και για πάντα. Κάποιοι από αυτούς, ταξιδεύουν από επιλογή, κάποιοι άλλοι επειδή δεν έχουν επιλογή. Για ορισμένους επιβάτες το ταξίδι αυτό μπορεί να τους οδηγήσει σε έναν παράδεισο ενώ για ορισμένους άλλους, απλά τους επιτρέπει να απομακρυνθούν από την κόλασή τους. Και όμως, για όλους, υπάρχει ένας προορισμός, έστω κι αν δεν είναι ο ίδιος. Ανάμεσά τους και η Ελπίδα, η οποία ταξιδεύει συντροφιά με ένα μεγάλο μυστικό, και που στην μακρινή αυτή διαδρομή θα γνωρίσει ανθρώπους, και τις ιστορίες τους, που θα αλλάξουν τη ζωή της για πάντα.

Χωρίς το μυθιστόρημα αυτό να είναι ιστορικό, όχι αμιγώς τουλάχιστον, αναφέρεται σε μια πραγματική ιστορία και σε μία χρονική περίοδο όπου πάρα πολλοί Έλληνες εγκατέλειψαν την Ελλάδα, αναζητώντας μία καλύτερη τύχη στην άλλη άκρη του κόσμου. Προσωπικά, δεν γνωρίζω πάρα πολλά για την συγκεκριμένη περίοδο και τις συνθήκες της εποχής εκείνης, παρά ελάχιστα και αυτά, μέσω των αφηγήσεων συγγενών του άντρα μου, που όπως και η Ελπίδα, αποφάσισαν τότε να κυνηγήσουν το όνειρο μιας καλύτερης ζωής. Πιθανολογώ, λοιπόν, δεδομένων όσων διάβασα και από την λεπτομέρεια που αυτά αποδίδονται στο χαρτί, πως η κυρία Τζιρίτα μπήκε στην διαδικασία να ερευνησει σε βάθος την εποχή εκείνη, με ότι προεκτάσεις την συνόδευαν, και ίσως και να μίλησε με ανθρώπους που τα βίωσαν. Οι περιγραφές της είναι άκρως ζωντανές και παραστατικές, ενώ η ακρίβεια με την οποία μεταφέρονται γεγονότα και καταστάσεις, σε κάνουν να αισθάνεσαι πως δεν είσαι απλός παρατηρητής, αλλά επιβάτης κι εσύ του πλοίου που οδηγεί σε μια νέα χώρα και σε νέα όνειρα.

Κάτι που έχω παρατηρήσει στα βιβλία της Μαρίας Τζιρίτα, έστω κι αν δεν τα έχω διαβάσει όλα, είναι το γεγονός πως δεν στρέφει την προσοχή της αποκλειστικά και μόνο σε έναν ήρωα ή σε μία ηρωίδα. Δεν επικεντρώνεται μόνο σε μία ζωή, αλλά και σε όσες περιστρέφονται γύρω από αυτήν, που έχει αποφασίσει να αποτελεί τον κεντρικό άξονα της αφήγησής της. Κι επειδή κάπως έτσι είναι και η πραγματικότητα η δική μας, που ναι μεν εμείς είμαστε οι πρωταγωνιστές του αγώνα και των ονείρων μας, αλλά πάντα πορευόμαστε μαζί με άλλους ανθρώπους που ο καθένας έχει τον δικό του, μοναδικό, ξεχωριστό ρόλο, είναι αδύνατον να μην εκτιμήσεις τον τρόπο με τον οποίο επιλέγει να χειριστεί την πορεία της αφήγησής της, αλλά και την σημαντικότητα των ηρώων της μέσα σε αυτήν, είτε αυτοί αποκαλούνται πρωταγωνιστές, είτε δευτεραγωνιστές. Καμία ζωή δεν είναι άνευ σημασίας, και ακόμα και η πιο ασήμαντη, θεωρητικά, ύπαρξη, έχει κάτι να προσφέρει.

Δεν θα ήθελα να πω περισσότερα, ούτε να αναλύσω την ιστορία σε βάθος, καθώς θεωρώ πως το ταξίδι αυτό πρέπει να το κάνει ο κάθε αναγνώστης μόνος του, ανακαλύπτοντας σε

κάθε νέο κεφάλαιο αυτής της σπονδυλωτής ιστορίας, αλήθειες, σκέψεις, συναισθήματα, επιθυμίες, που δεν γίνεται να σας αφήσουν ασυγκίνητους. Θα ταυτιστείτε με την ιστορία και τους χαρακτήρες που παρουσιάζονται μέσα από αυτήν, και το γεγονός πως η εποχή μας θυμίζει σε πολλά το τότε, ίσως και να σας οδηγήσει σε βαθύτερες σκέψεις και προβληματισμούς, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως θα χάσετε την όποια αισιοδοξία μπορεί να διατηρείτε ακόμα. Αντίθετα, η αισιοδοξία αυτή, μάλλον θα τονωθεί, αφού η ελπίδα είναι κάτι που χάνεται μονάχα αν εμείς της επιτρέψουμε να χαθεί. Αν, λοιπόν, κοιτάζουμε το μέλλον κατάματα και με αισιοδοξία αλλά και με πίστη στην καρδιά μας, δεν μπορεί, η ελπίδα θα μετουσιωθεί σε αλήθεια και η αλήθεια αυτή σε μια νέα πραγματικότητα που θα αξίζει να την ζήσεις.

Βαθμολογία 10/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Τζιρίτα Μαρία

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ελληνική Πεζογραφία

Έτος Έκδοσης: 2016

Αρ. σελίδων: 448

ISBN: 978-618-01-1388-4